

optaget denne siden 1867 bestaaende Bestemmelse, der dog tilføder en mere udvidet Brug, end forhen var Tilfældet.

§§ 29 og 30. De her anførte Maal, som ere optagne efter det hidtil Bestaaende, har Udvalget ikke fundet Anledning til at foretage nogen Forandring med, da de i det Hele kunne siges at være passende.

At Tiden for Brugen af Silbevaad er sat noget kortere, end for Bundgarnsfiskeri, er i Motiverne til Lov 22. Marts 1867 begrundet derved, at Vaadnet under Dragningen er mere stabeligt for Yngelen end de faststaaende Redskaber. Skjøndt Tidsforskjellen synes for ringe til at have nogen kjendelig Virkning, skjøner Udvalget dog ikke Sagen at være af saadan Betydning, at der er Anledning til at foreslaa nogen Forandring.

§ 31. For at muliggjøre Kontrollen med denne for Sejladsens Skyld overordentlig vigtige Bestemmelse, er det anset nødvendigt at skærpe det tidligere Forbud saaledes, at Vaadnet ikke maa kunne naa over Midtstrømslinien.

§ 32. Efter den uvgjældende Lovgivning er det kun paabudt, at staaende Redgarn, naar de bruges i Silbebundgarnsfladerne udenfor den for Bundgarnsfiskeriet bestemte Tid, skulle sættes efter Lænernes Gang og Strækning for ikke at bestadige Bunden i Lænrummet. Men ogsaa naar de med Gjernes Minde sættes i Staderne i Tiden for Bundgarnsfiskeriet, bør de anbringes paa samme Maade, for at ikke denne Brug af Stedet skal skade de tilstødende Bundgarnsflader i deres Fiskeri.

§§ 33, 34 og 35. Næst at henvise til hvad ovenfor er anført ved §§ 7 og 14, skulle vi til Motivering af de i §§ 33 til 35 indeholdte Bestemmelser bemærke Følgende.

Under det gamle Navn „laaefede Baaede“ omhandles i nærværende § de Vige, Snævringer, smallere Sunde og andre Strog af Limfjorden, hvor, indenfor de betegnede Grænser, Brugen af Aalevaad, d. e. Puls- og Bøtvaad, foreslaas aldeles forbudt. Denne Benævnelse er dog ikke brugt i de derom udgaaede Love, men har fra først af dannet sig blandt den fiskeende Almue og ses derefter brugt i de senere Kommissionsberetninger fra Limfjorden.

Spørgsmaalet om Nødvendigheden eller i alt Fald det i høi Grad Hensigtsmæssige i en saadan Aflaasning — vi tillade os at bruge dette Ord — af visse Fiskevaade i større eller mindre Udstrækning staar i nøje Forbindelse med Spørgsmaalet om Pulsvaadernes (eller overhovedet Aalevaadernes) større eller mindre Stabehed. Ere Pulsvaadene (under Navnet paa dette, det største af de her omhandlede Aalevaad, ville vi i den paafølgende Underjælgelse for Kortheds Skyld henføre alle de mindre Aalevaad) skadelige for Fiskemængdens Bevaring og forstyrrende for andre Fiskevaader, saa er Vedtagelsen af laaefede Baaede berettiget; — ere de det ikke, eller i alt Fald kun i en ringe, næsten umærkelig Grad, saa er Aflaasning overflødig og for et frit Fiskeribrug ubetimelig.

Saameget mere som et af Udvalgets Medlemmer i denne Henseende har haft en fra de øvrige noget afvigende Mening, vil det være nødvendigt at undergive de til Spørgsmaalets rette Belysning hørende Forhold den nøjagtigste mulige Drøftelse, for derved at aabne Udgangen til dets rette Bestemmelse. Vi maa imidlertid for at undgaa unyttige Gjentagelser henvise til vore udførlige Bemærkninger ved Lovforslagets § 14, hvor Ulemperne ved Brugen af Aalevaad have fundet en omstændelig Dmtale. Vi skulle kun her til Tydeliggjørelse recapitulere, at i Henseende til Indretning og Beskaffenhed ere alle Aalevaad fra Limfjorden omtrent ens, — det er kun Størrelse og Brugsmaaede, der begrunde de forskjellige Benævnelser. I Henseende til Brugsmaaeden ligger den væsentligste Forskjel i, om Baaeden drages til Vaadnet, eller dette til Baaeden; i sidste Fald maa Baaeden drages til fast Punkt ved et udkastet Anter eller Dræg, i det første Tilfælde gjøres saadant ikke nødvendigt. Det er klart, at man kan anvende de forskjellige Slags Baaed paa hver af de anførte Maaeder, hvad dog for det største, Pulsvaadets, Bedkommende ikke vilde være praktisk.

Det Gjendommelige ved Anvendelsen af dette mægtige, i Indgangen til Hoven med spilede Maffer, 18 Men og herover dybe Baaed er, at dertil bruges 2 særlig efter Behovet indrettede Baaede, en for hver Arm, og i hver Baaed 2 Mand. Under Pulsdrag fra begge Baaede, for at opkræmme Aalen og drive den henimod Indgangen, drages Baaedene op mod det i en Bue udgivne Baaed, som under største Dele af Drættet staar stille paa Bunden, medens Armene selvsølgelig stedse drages nærmere sammen, og, naar rigelig Halvdelen af disse er inddragen i Baaeden, vil, alt efter som Bunden blæser stærkere eller svagere, det endnu Udevarende af Baaednet slæbes mere eller mindre henover Bunden, førend Hoven kalves op; i ganske stille Vejr vil Opkaldningen ordentligvis foregaa paa